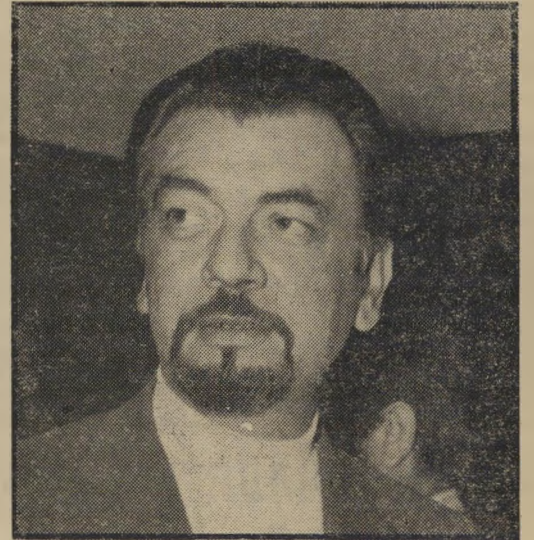

שינוי שירות - גונן

אריק רולו

מעטים המאמרים שפורסמו ב"העולם הזה" שזורו תגובה כה עמוקה כמו מאמרו של אורי אבנרי, פרשת דרייפוס, שפורסם לפני שלושה שבועות.

אבנרי לא הסתפק בכתיבת המאמר הסתום, השיכה גלים חוקים (ונסתרים) בחוגי הצמרת. ב-9 בינואר שיגר מיכתב אל ראש-הממשלה, כל חברי הממשלה וחברי

לעומת זאת פורסם המאמר השלישי של רולו באותה סידרה, שלא הכיל גילויים, במלואו ב"הארץ". פירסום המאמר הראשון והשלישי של סידרה, תוך פסיחה על המאמר האמצעי והעיקרי, הוא מעשה מוזר. דיבוריו של אריק שרון בימים האחרונים, וגילוייו של רולו, מאפשרים עתה לשרטט את הנושאים העיקריים שעליהם נטוש הוויכוח - נושאים שסיעורו בלי ספק את המדינה במשך שנים רבות. אריק רולו עצמו מקדיש קטע ממאמרו לחלקו של "העולם הזה" בחשיפת האמת. (מיכתבו של אבנרי, המוזכר בכתבתו של רולו ושחולל את הוויכוח בממשלה, מודפס בעמוד 15.)

des héros de la guerre de juin 1967. Le 9 janvier, le rédacteur en chef de *Haolam Hazé*, M. Uri Avnery, publie un long article intitulé «L'affaire Dreyfus d'Israël», mais ceux qui devinent à qui il se réfère ne savent pas exactement de quoi il s'agit, le texte ayant été copieusement censuré. Les ministres auxquels M. Avnery écrit pour leur exposer le cas se taisent. Ils attendent la fin de

הקטע על "העולם הזה"

האפורות כפלדה, להשליט שם מידת-מה של מישמעת. אולם, הוא התקשה לרסן את להיטותו של האלוף שרון, ולהתגבר על אייחאמון הפוליטי שהג'ל רחש לו. אריק היה משוכנע, למעשה, כי האלוי פים של המערך מנעו בעדו לצלוח את התעלה, כדי לשלול ממנו את התהילה שהיתה עשויה לשמש אותו בבחירות ש' קרבו והלכו. בינתיים הודיע רבי-אלוף ברי לב לאריק שרון שהוא נכשל כישלון מחר פיר בעת נסיון-צליחה (הבלתי-מאושר?) ב-8 באוקטובר, וכי עליו להתמין להתשת- כוחות האויב קודם שייצא להתקפת-נגד. התקפה זו החלה מסתמנת באופק ב-12 באוקטובר, כאשר המודיעין הצבאי הודיע שהצבא המצרי החל מעביר לגדה המזרחית של תעלת-סואץ מאות טנקים, כהכנה למיתקפה כללית. רבי-אלוף ברי-לב העריך או כי הגדה המערבית של התעלה נעדרת כוח-מחץ, ושהיא פגיעה במידה מספקת כדי שאפשר יהיה לכבשה במינימום של אבידות. הוא המתין למיתקפה המצרית שנפתחה ב-14 באוקטובר. בתום קרב שרי- יון-בשריון, הגנחש לגדול ביותר בהיס' טוריה הצבאית, נשבר כוח-המחץ המצרי עוד באותו יום.

בבוקר ה-15 באוקטובר הציגו רבי-הא- לופים ברי-לב ואלעזר בפני כ-30 קצינים בכירים, בתוך בונקר, את התוכנית המכונה "משפך". שעתידה היתה להפתיע את העולם בהעזתה, ואשר שינתה כליל את פני המילחמה: אוגדתו של האלוף שרון תיצור מצפון לאגם המר, ראשי-גשר ברוחב של 4 ק"מ, שישמש כבסיס לכוחות "התוק" פים. כן הוטל על אוגדת שרון לכבוש מוצב מצרי בקירבת הפריצה, על-מנת לאפשר לאוגדתו של האלוף, ב"רן" לחצות את התעלה באי-מפריע, ולפרוץ לכיוון העיר סואץ.

ב"כאן חש האלוף שרון שקופה, בתפ- קיד החשוב כשלעצמו, אך חסר-התהילה, שיועד לו. מדוע יהיה זה "ברן" ולא הוא, שיכבוש את העיר סואץ? הוא ביצע את משימתו באורח שגורר חשד, ובעיקר ביקורת. הוא יצר ראשי-גשר, כמתוכנן, ב-15 באוקטובר בשעה 17.00, והעביר 30 טנקים וחיילות קומנדו של צנחנים על- גבי רפסודות גומי, והסתער לעומק של 24 ק"מ (הוא רצה להגיע לקאהיר בכל

ועדת-החוק-והביטחון של הכנסת, ובו פירט את העובדות הסודיות של הפרשה הגנוזה. המיכתב, שאבנרי פתחו במילים, "כאחד מתפקידי האחרונים כחבר-כנסת, אני רואה כחובתי להזעיק את מוסדות המדינה, העמיד את חברי הממשלה לראשונה על המתרחש - וגרם השבוע להעלאת השאלות בממשלה.

בינתיים החלה הפרשה להכות גלים גם בחו"ל. הצנזורה הצבאית לא התירה את פירסום הפרשה בארץ. השבוע פירסם אריק רולו את עיקר הדברים תחת הכותרת, "פרשת דרייפוס חדשה?!", ב"לה מונד", במיסגרת סידרת-מאמרי, "ישראל: מילחמת האלופים". יחס העיתונות הישראלית לגילויים אלה יכול להדי- הים רק את מי שאינו מכיר את השיעבוד-העצמי של עיתוני ישראל, ואת מערכת החשבוניות הקושרת אותם אל אישי השלטון.

כמו בפרשת דרייפוס המקורית בצרפת, קשרה העי- תונות קשר של שתיקה לגניזת הגילויים. העיתונים, המעתיקים כל מילה על ישראל המת- פרסמת בעיתונים חסרי-חשיבות בחו"ל, והנוגעת לעני- יינים של מה-בכך, התעלמו כימעט כליל מן הגילויים המרעישים על הנושא החשוב ביותר בישראל, שהת- פרסמו באחד העיתונים החשובים ביותר בעולם.

מאמרו הראשון של אריק רולו, שהתבסס בעיקרו על גילויי "העולם הזה" לגבי ההתמוטטות של דין ביום השני של המילחמה, עוד הועתק במלואו ב"הארץ" והוזכר גם בעיתונים אחרים. (אף אחד מהם לא מצא לנכון לצטט את הדברים, כאשר פורסמו לראשונה ב"העולם הזה". רק כאשר הועתקו בחו"ל, נמצאו ראויים לאיזכור.)

המאמר השני של רולו, על "פרשת דרייפוס", זכה ביחס שונה. אף עיתון ישראלי אחד לא מצא לנכון להעתיק! עיתוני-הערב הזכירו אותו רק בכמה מילים, תוך העלמת הגילויים המרעישים של רולו. אין ספק שעשו זאת על פי דרישתו של משה דיין.

הפולמוס בין שני הגברים לבש במהי- רות אופי מעליב. אריק שרון אינו מרכז את מילותיו: הוא הרחיק לכת עד-כדי להעמיד בספק את גבריותו של מפקדו. האלוף גונן, מצידו, דורש ששרון יועמד למישפט צבאי באשמת אי- ציות לפקודה ב-8 באוקטובר, כי עיצומו של הקרב. לדבריו, סירב שרון לענות למדפונים שרון, ופעל כראות-עיניו בצאתו להתקפה ב-8 באוקטובר, בעוד שנצטווה מפור- רשות להישאר בעמדות-מיגננה. התקפה זו גרמה לאובדנם של 20 טנקים על ציוותיהם.

דיין התנגד לעריכת חקירה בנדון, ולער- מת זאת ביקש פעמיים את הדחתו של האלוף גונן. לה התנגד הרמטכ"ל, רבי- אלוף אלעזר.

לאחר שסייע לשנות את פני הדברים בצפון לטובת ישראל, עבר רבי-אלוף ברי לב ביום ד', 10 באוקטובר, לסיני, שם מצא מצב שגבל באגרסיב. תודות לוותק שלו, לסמכותו רבת-החוקרה ולקור-רוחו המחושב, הצליח גבר נמרץ-קומה זה, בעל דמות המורה, כסוף-השיער ובעל העיניים

בידי כמה שרים היה מכ- תב שנשלח על-ידי אורי אבנרי ב-9 בינואר אל חב- רי הממשלה וחברי ועדת ה- חוק הבטחון וכן אל ה- מטכ"ל. במכתב זה מפור- טרת האשמותיו של גונן נגד שרון.

בראשית מכתבו אומר אבנרי, כי הוא רואה לעצ- מו חובה להזעיק את מוס- דות המדינה והציבור נגד "עוול מחפיר, המערער את אשיות המדינה והצבא".

רשימת הממשלה ב"רעיות אחרונות"

הנוסח המלא של מאמרו של אריק רולו שנגזר בישראל לפי דרישת דיין:

הבנו שהוא רוחש לאחדים מעמיתיו בולט לא פחות. לדבריו, מילחמת אוקטובר נור- הלה עליידי "חבורה של אנשים בינוניים, אשר, לא הבינו שום דבר בשום דבר", ואשר התנהגותם והחלטותיהם שימשו, ל- דעתו, אר-רוק ל"כיבוש-שירות" פרטיזני. האלוף שרון אינו מרבה לנקוב בשמות. אלא כאשר מוזכר בקצינים שאיתם התנגש באופן אישי, האלוף ברי-לב, למשל, שנקרא אל הדגל כדי לשמש כיועץ לרמטכ"ל לתפקידים מיוחדים. ואשר לדעת הכל כימי- עט, היה אחד המוחות המבריקים שניהלו את המיבצעים. מונח לתפקידו, לדברי שרון, "מטעמים פוליטיים". הוא הדין לגבי אלוף שמואל גונן (גורדיש), מפקד חזית הדרום, אשר עימו היו לשרון, בעיצומום של הקרבות, התנגשויות שלחריפותו לא היה תקדים בהיסטוריה של צה"ל.

נכון הוא, כי אישיותו של האלוף גונן מנוגדת ניגוד קוטבי לזו של האלוף שרון. גונן, מפקד חזית-הדרום במילחמה, הוא חייל אורתודוכסי, רב-יוקרה, מומחה לזר- חמת ש"י-בשריון, אמיץ מבלי להפגין זאת, מתעניין בפוליטיקה מרוחק בלבד, שקט ודיסקרטי, ואנשיו יראים אותו יותר משהם אוהבים אותו. תפיסתו את מושג המישמעת היא ספרטנית.

פריצה שביצעתי אל מעבר ל- תעלת-סואץ ב-15 באוקטובר. היתה מיפנה מכריע. היא הפכה תבוסה לניצחון מזהיר. פריצה זו היתה המיבצע המבריק היחידי בכל מילחמת יום-הכיפורים.

האלוף אריאל (אריק) שרון אינו סובל מצניעות-יתר. מדוע, בכלל, צריך איש צבא זה, בעל השפה הישירה והכנות האכזרית, האכול שאפתנות פוליטית, צמא הפירסומת, שהאינדיבידואליזם הוא הערך העליון לגביו, להפגין צניעות גדולה יותר משל מעריציו? הוא, המכונה "גאון" בפי אחדים, ו"מונטגומרי היהודי" בפי השוכח כ"מלך ישראל" בפי חייליו, צף ועלה מתוך האלמוניות והפק, בעיני רבים, לגיבורה של מילחמת אוקטובר.

אל אינו מתכחש לתכונות המנהיגות של "אריק", השש אליי-קרב. זהו גבר מגורי- דל, מוצק בעל כרס, שפניו נאים וקורני- מרץ, ובלורית-השיבה שלו מתנפנת, בעל הופעה גברית מרשימה ודיבור שורשי- במתכוון, שאוקו עמוק, חובב אוכל מעולה, אלכוהול וסיגרים יקרים, אך היודע לחלוק עם חייליו את תנאי-השדה הקשים. גבר אמיץ עדיב-לגבול, חסר-רחמים בקרב, ש" הצטיין במשך 28 שנים של קאריירה צב- אית במיבצעים מבריקים, אמיני לא תמיד מן ה"טהורים" ביותר.

ב-1953 פיקד, כקצין צנחנים-קומנדו ש" התמחה בפשיטות-פתע, על הפשיטה לכפר היירני קיביה - פעולת-הגמול עקובה- מדם. באותה פעולה פוצץ 50 בתים ערי- ביים, בהם מצאו מיקלט 69 ערבים נפחדים, מחציתם נשים וטף. כולם נהרגו. בשנים 1971 ו-1972, "השליט סדר" בעזה, בחסלו באכזריות את "תנועת הטרור" שם.

"לא נקטתי שום אמצעי-דיכוי, מבלי לקבל מראש את רשותו של שר-הביטחון". מצהיר הוא כיום, במקום הצדקה למע- שיו דאן. קירבתו אל דיין בולטת, אף כי שר-הביטחון הוא חבר מיפלגת העבודה. בעוד שהא-עצמו הינו ממיסדי הליכוד.